

der skal anvende de indkøbte varer i sin produktion og skal kende indkøbsprisen eksklusiv afgift i sin kalkulation, må derfor selv i gang med at rense enhedspriserne for afgift. Ellers vil han senere komme til at lægge moms på momsen. Derved får vi den i betænkning nr. 202, 1958, omtalte pyramidevirkning.

Det skal bemærkes, at de gældende danske regler er i overensstemmelse med reglerne i Fællesmarkedet og Sverige, og at det netop fremsatte lovforslag i Norge indeholder samme krav til fakturaen.

Det specielle problem, der påstås at være for salgsvogn, må i givet fald kunne løses ved dispensation i henhold til § 17, stk. 6.

Endelig skal Industriraadet understrege, at oplysningen om, at et system med momsificerede enhedspriser indebærer en *politisk binding* til meget skæve moms-procenter ($14\frac{2}{7}$ og $16\frac{2}{3}$ er de *eneste* mulige i intervallet mellem $12\frac{1}{2}$ og 20) ved eventuelle fremtidige forhøjelser, ikke er imødegået.

Byttehandler.

Den foreslåede ændring (§ 1, nr. 10) imødekommer et længe næret ønske om en administrativ forenkling. Men der er endnu et udestående problem af tilsvarende karakter. Problemet opstår ved reparation (hos private) af f. eks. olietår, hvor reparatøren i stedet for at hjemtage og reparere en nedbrudt del (og lade den private fryse et par dage) straks udskifter den nedbrudte del med en ny eller renoveret del. I tilfælde af reparation af den oprindelige del er der kun afgift på den faktiske reparationsregning. Såfremt der finder udskiftning sted med en helt tilsvarende renoveret (eller ny) del, der ikke er bedre end den oprindelige del (efter renovation), skal der betales fuld afgift af den „nye“ del — momsen bliver så nemt 30-40 pct. af reparationsregningen. Hvis man tænker sig en ikke-lovlydig borger, er der mulighed for at nøjes med at tage afgift af den faktiske regning og så bagefter påstå, at den oprindelige del har været til reparation.

Industriraadet skal tillade sig at foreslå en bestemmelse om, at reparationsregninger kun påføres afgift af den faktiske regning, selv om enkelte dele er udskiftet med tilsvarende nye eller renoverede dele.

Valgfrihed mellem fakturerings- og betalingsmetode.

Industriraadet har flere gange fremført ønske om valgfrihed mellem fakturerings- og betalingsmetode. Denne form for valgfrihed vil indebære en reel valgfrihed, hvor det ikke vil være til ulempe for andre virksomheder, hvilket system en virksomhed vælger. Industriraadet forstår imidlertid, at det ikke i øjeblikket — specielt af statsfinansielle grunde — er muligt at indføre valgfrihed, men at der vil blive iværksat en undersøgelse af, på hvilke områder der foreligger et reelt behov for at kunne anvende betalingsmetoden. Industriraadet bidrager meget gerne til en sådan undersøgelse.

Forskudsbetalinger.

Så længe loven principielt bygger på faktureringsmetoden, er der tale om en afvigelse fra princippet, når det bestemmes, at forskudsbetalinger skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning for den afgiftsperiode, i hvilken betalingen har fundet sted. Industriraadet har modtaget adskillige meddelelser om, at det i praksis er meget besværligt for virksomhedernes bogholderi at administrere. Man skal tillade sig at anmode om, at § 13, stk. 3, ophæves.

Moms-nævnet.

Ifølge § 37 er der nedsat et nævn, der har den endelige administrative afgørelse af en række spørgsmål vedrørende fortolkningen af loven. Af nævnsmedlemmerne skal to være dommere og seks repræsentere et alsidigt kendskab til administrations- og erhvervsforhold. I forretningsordenen for nævnet fastsættes, at to af de seks skal repræsentere finansministeriet, mens de sidste fire udpeges inden for forskellige erhvervsområder, heraf én inden for håndværk eller industri. Industriraadet må vende sig mod denne praksis, der specielt har udviklet sig i de senere år, at ministeren udpeger „erhvervsrepræsentanter“ uden på forhånd at have rådført sig med erhvervene og eventuelt udbedt sig en indstilling. Industriraadet skal derfor tillade sig at anmode om, at det i § 37 fastslås, at erhvervsrepræsentanterne udpeges efter indstilling fra de respektive erhvervsorganisationer.